

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

REDACCIÓ

LIBRERIA ESPANYOLA

Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SETMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre	8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico.	16 "
Estranger.	18 "

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ARTICLE D' ISTIU.

Tot passa:
La vida, 'ls anys, lo bou per bestia grossa.
Tot passa, tot, menos lo govern de 'n Cánovas, las dobletas falsas y la calor.

¡La calor!

Ja l' Agost s' arrossegà; ja està á un través de dit del sepulcre, ja s' acosta 'l Setembre y una atmósfera de foc, asfixiant com si entre l' ayre hi hagués una especie de Sr. Aldecoa, no 'ns deixa respirar, no 'ns deixa viure y 'ns liquida en un mar de suor sota una insoportable càrrega de mandra.

Jo no sé que 'u fá; pero casi diria que la política conservadora després de trastocar als homes, trastoca á la naturalesa.

**

Algú dirá:

—Aixó es una exageració. Atribuir als conservadors la filoxera, la llagosta, la sequia, la calor y totes las plagues, es una cosa injusta! Això no més poden ferho 'ls partits ilegals capassos de falsificarho tot, de pintar lo blanch negre, y d' enganyar al poble confiat.

Poch á poch. Entenémnos.

Si gobernassin los liberals, aquells que no creuen més que en lo que passa per la terra y que diuhen que de teuladas en amunt tot son falornias, nos guardariam molt y molt de dir que 'l govern té la culpa d' aquestas coses.

Pero s' tracta de un govern que se la corra molt bé ab lo clero, que protegeix als frares, qu' entre tota classe de tés gasta 'ls *Te-deums* ab molta freqüència, y que encare qu' ell diguès que no créu ab miracles, demostra que viu per miracle després de tant de temps de riure's de la birola.

Ab un govern així hem de creure ab fets sobrenaturals, ab avisos del cel.... y hasta ab lo papu.

**

Los conservadors ho volen, enhorabona.

Ells nos ensenyen á creure, creguém.

Además, la fé es una gran cosa, sobre tot quan no 's té un céntim.

Jo de tant en tant, densá que soch ilegal y no puch fer política, repasso la Biblia y m' encanto llegint los somnis dels Faraons d' Egipte explicats per Joseph. Alló de las set vacas magres menjantse á las set vacas grassas que simbolizava set anys de prosperitat y de gran cultita seguits de set anys de miseria y de sequia, es una cosa que 'm deleita.

Les claros que 'm deixa la Biblia 'ls empleo fullejant lo *Flos Sanctorum*; y las vidas dels Sants tant plenes de prodiges, m' elevan fins á las regions infinitas de la fé.

Caich de genolls y crech.

**

Si, jo crech.

A n' en Cánovas dech la mèva conversió. A n' en Cánovas dech sens dupte que las excomunions del bisbe de Vich, per comte de treure'm la gana y la salut, m' hajan fet posar una tripa que ja casi faig lo mateix bulto que un senyor canonje.

Per xó ab tota la bona fé que cab en lo cor de un creyent, comprench y m' explico, lo qu' en Cánovas vol que m' expliqui y que comprengu.

La seva influencia es tant gran que se estén

per la nació, invadeix l' atmósfera y pesa sobre la naturalesa.

Y no diga ningú que lo que aparentment vé molestantnos siga perjudicial al país; no, jo 'u nego de barra á barra.

Y es més, jo vull probarlo.

**

Examinemho:

Tothom se queixa de la crisi, tothom lamenta la falta de feynas.

¿Y qué?

—Hi ha un estat més tranquil, més sant que 'l permaneix ab l' una ma sobre de l' altre, sense pensar en las fatigas del treball?

Prou *treballs* nos dona 'l govern perque tin-guém de pensar ab la fàbrica, ab l' obrador, ab lo taler, ab lo mall, ni en tota aquesta réqua d' instruments tant contraris á la tranquilitat y repos de las classes conservadoras.

Ademés, lo treball fá suar, y per fernes suar la calor basta y sobra.

**

Algú dirá:

—Pero en Cánovas qu' es omnipotent, per anar bè hauria de suprimir la calor.

No hi hauria cap inconvenient; pero 's presenta una consideració.

Avuy dia després de tant temps de govern conservador son més los que no duhen camisa que 'ls que 'n tenen.

Y no caldría sinó que trobantnos sense roba y ensenyant la pell còmensès á fer fret, per morir-se mitja Espanya de una pulmonia.

**

La filoxera!

Fins la filoxera 's fá digna de las benediccions de tot espanyol agrahit.

¿Qué fá la filoxera al cap de vall?

Una cosa molt senzilla: 's fica per las vinyas, rosega las arrels dels ceps, las fullas se pansejan, cauen los rehims y al cap de un quan temps no 's cull una sola gota de mam.

—Y aixó es bò? preguntarán vostés.

Si senyors; aixó es magnífich.

Tingan en compte que 'ls espanyols ja casi no menjém calent.

No caldría sinó que tingüéssim bonas anyadas de ví, perque un través de dit nos reprenguès y 'ns fés anar de costellas.

Nada: la Providència es molt sabia, y la Provi-dència no fá res que no contribueixi á secundar la política conservadora.

**

Y la llagosta?

Tant solzament per alló que té escrit á las alas hauriam d' estar agrahits al govern conservador tots los espanyols.

Se 'ns menja 'ls sembrats, es cert; pero si 'ls deixava, ni siquiera diriam lo pare-nostre. La qüestió es que tingüém de demanar al cel lo nostre pá de cada dia.

Si 'l tingüéssim á la pastera, aviat no 'ns recordariam de la doctrina cristiana.

**

Finalment, y aquesta es la més bona.

L' epidèmia fá estragos á Marruecos.

No l' hi falta més que passar l' Estret per venir á divertirnos.

¿Vindrà?

Es molt fácil.

Aquesta senyora epidèmia se 'm figura que haurá volgut empêndre un viatje d' istiu per las nacions més civilisades.

LA CAMPANA DE GRACIA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre	8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico.	16 "
Estranger.	18 "

Y naturalment.... Després de Marruecos, l' Espanya conservadora.

Podrà havernos tret los drets individuals; pero 'l dret á l' epidèmia no 'ns lo quita ningú.

P. K.

La corrida de toros que 's dona demá á la Plaça de Barcelona promet ser molt interessant y sumamen concorreguda.

Figúrinse que 's corren toros navarros, de la ganadería Lizaso que á Pamplona vá fer gran tró y que á la plaça de Barcelona no se n' han lidiat desde l' any 1851.

Calculin que un torero posará banderillas assegut y que un altre farà un quebro ajennollat.

¡Viva la gracia!

Pero lo que més los agradará es lo que vaig á dirlos.

L' empressari ha tornat als préus antichs, 6 rals al sol y 10 á la sombra.

Un govern liberal dona totes las llibertats als conservadors. La llibertat es igual per tot hom. Aquesta es la màxima.

Los governs conservadors son al revés. Pèl poble cap llibertat; per ells totes.

Y 'ls governs conservadors se tenen per cristians, catòlichs y amichs del Papa.

Aquella coneguda màxima evangèlica la tradueixen de la següent manera:

—«Fes als altres lo que no vulgas per tú».

Un capellà de Igualada. Adverteixin que ho prench de un periódich:

«Un capellà que viu en lo carrer de Santa Catarina vá omplir de garrotadas y de revessos al seu pare. Lo mateix vá fer ab la seva mare dias endarrera.»

Manaments de la lley de Déu:

«Lo quart: Honrar pare y mare.»

Comparin.

Quadro de l' Espanya conservadora:

Sé dona per vacant la plaça de butxí de la Corunya, y 's presentan 200 pretendents á solicitarla.»

Doscents homes disposats á viure ab la vida dels altres!

A una estampería de la Porta Ferrissa hi havia un d' aquests días un quadro ab una mitja. Mes avall hi havia tres ó quatre trossets de drap.

Lo rétol era italià y deya que aquella mitja l' havia duta Pio IX y que 'ls trossets de tela eran del llansol que tenia al llit quan estava malalt.

Una particularitat: ni la mitja ni 'l llansol eran de llana.

No es estrany: la llana en aquets cassos no es necessaria. Ja n' hi ha prou en lo clatell del amo del quadro.

Tots los periódichs y tots los centros, inclus 1' Ateneo libre y 1' barcelonés varen demanar l' indult del capo Mont-roig.

LA CAMPANA DE GRACIA.

Tots los periódichs, menos lo *Brusí y l' Correo catalán*.

Del últim no 'u estranyem, ni del primer tampoch.

Lo *Correo* es carlí y al Brusí poch se n' hi falta.

Y ja se sab: veure com balla l' ou 'l dia de Corpus, y veure com se fusella á un infelís, son dugas diversions que no 's pagan ab diners.

¡Tenen uns sentiments tan delicats!...

Du un periódich de Madrit:

«Lo rellotje de la Presidencia no vá bè ab lo del Centro.

»Tampoch vá bè ab lo de la Gobernació.

»Lo rellotje de la Gobernació no vá bè ab lo d' Ultramar.

»Lo del general Martínez Campos no vá conforme ab lo del Sr. Elduayen.

»Lo de l' *Epoca* no marxa ab lo del govern.

»Ni 'l del Sr. Bugallal ab lo de 'n Romero Robledo.

»Lo rellotje del Sr. Orovió está parat.

»¿Questió de rellotjeria...!»

Y no obstant de que tots los rellotges ván malament, dihém nosaltres, hi ha dugas horas que sonan sempre al mateix temps; la hora d'anar-se'n á dinar y l' hora de darnos bastó.

A San Petersburgo han escabetxat al general director de la policia.

Y ván dos.

A Russia hi ha un govern fort, enérgich, celós, fins despótich quan convé.

Resultat, que allà l' aigua que deuria corre està bullint dintre de la caldera.

Aquests fets aislats son esquitxos. ¡Ay del dia que la caldera estalli!

Un periódich de Madrit, *La Fé*, exclama:

«Nosaltres no 'l hi demaném á 'n'en Cánovas ni carteras, ni subsecretarias, ni embaixadas, ni direccions.»

Bueno, ¿y qué?

¿Volent dir que si las hi demanessin en Cánovas las hi donaria?

Lo Sr. Corrons (D. Salvador) s' ha ficat entre cella y cella qu' ell ha de ser diputat pèl districte de Sant Feliu de Llobregat.

Aquests dies de festas majors se n' ha anat corrent per alguns pobles, en los quals se l' ha rebut ab música y se l' hi ha donat serenatas, com si fos en Carnestoltes.

Una cosa hi ha que l' diferencia del héroe de la broma, y es que l' Carnestoltes no 's paga la música y l' Sr. Corrons si.

**

Un dato que 's quedará com un recort en la biografí de aquest candidat ilustre, y acreditad fabricant de ulleras.

En algun poble vá presentarse á la hora del ball carregat de paperinas de carquinyolis.

—Senyors diu que deya: Jesús repartia pá als pobres; jo 'ls reparteixo carquinyolis, qu' encare son més bons.

Are diuhens que pèl Llobregat se l' coneixerá per lo Sr. Corrons dels carquinyolis.

*

Ja 'u veuhens; las festas majors dels pobles del Llobregat no podian pas ser més divertides.

L' arribada del Sr. Corrons no estava siquiera anunciada en lo programa.

En los últims quinze dias varen ser ajusticiats un criminal á Madrit, un' altre á Pamplona, tres á Villafranca y un á Manresa.

Ab una mica més també tenim espectacle á Barcelona.

Vajin sumant, y digan després si las llavors conservadoras no donat fruit y bona cullita.

D. Anton Cánovas está escribint una historia contemporánea d' Espanya.

Será un llibre curiós. Ja veurém quin judici forma D. Anton Cánovas, del president del consell de ministres D. Anton Cánovas.

Es capás de fer com Juan Palomo,

«yo me lo guiso, yo me lo como.»

CALOROSA.

Déume un vano gran, bèn gran,
tant gran com tota l' Espanya,
pues si 'l meu cor no m' enganya,
l' Espanya s' està ofegant.
¡Quina calor té! Ventémla:

ab tot y que ja vá núia,
miréusela bè, ¡com súa!
¡Pobre Espanya! Revivémla.

En sas fàbricas hi hà holgansa,
la llagosta sos camps dalla,
no sá may res, no treballa,
y à pesar d' això... ¡si 's cansa!
Es la calor, la calor
que la está cremant per dins:
ventémla, ventémla fins
que se l' hi sequi 'l suhor.

Lo cel la pluja l' hi nega;
lo govern constant la estraga.
—«No truballis, pero paga,»
diu, mentres ella s' ofega.
Y la pobre Espanya ab penas
busca y busca per pagar,
y al últim té de apelar
a darli.... sanch de sas venas.

¿Qui la podrá llibertar
d' aquet pes que la opimeix?
¿No veýem tots com pateix
y que aixís no pot marxar?
Si mira al cel, lo cel riu,
pero no plou: lo mateix
fa 'l govern. ¡Com se coneix
que ja 's trobém á l' estiu!

Ventémla; y ja que á las foscas
la deixan de ley y pá,
fem que pugui descansá
esquivantli bè las moscas.
No doptém may de la sort
qu' ella 'l porvenir nos porta.
La Espanya encara no es morta;
es solsament que fa 'l mort.

¡Ay, Cánovas! Obri l' ull,
vigili, fassi 'l cap viu;
no olvidi un punt que al istiu
tot fermenta, ¿enten? tot bull
Y estant la cosa calenta,
si à escalfarse més comença,
quan un ni ménos hi pensa,
ésab que succeix?... Reventa.

C. GUMÀ.

Una dona casada en segonas nupcias recorda sempre al seu primer marit davant del segon, y exclama:

—Al veure 'l tèu comportament y al pensar ab lo seu, sempre dich: Ay senyor ¿perqué s' havia de morir?

Y 'l segon marit exclama:

—Precisament es lo que dich jo ¿perqué s' havia de morir?

Tothom sab que l' Austria no ha pogut entrar á la Bosnia y á l' Herzegovina sinó á viva forsa.

Un periódich estranger, recordant lo tractat de Berlin y la manera que tenen de cumplirlo, publica una caricatura ahont hi ha un pillet que diu á un altre.

—¿Véus lo rellotje que porta aquell senyor?
Donchs jo te 'l regalo.

—Dóname 'l.

—Oh, ja veurás; veste 'l á buscar tu mateix.

Un home tonto á qui 'l govern l' hi havia donat una creu, dirigintse á un Sant Cristo exclamava:

—Ni vos ni jo, Senyor, l' haviam merescuda la créu.

—Saben qui es l' home públich d' Espanya que sent ménos la calor?

En Possada Herrera.

—Perqué?
Perque es l' únic polítich que no sabém com pensa, de modo que vá embossat fins als ulls.

En un districte d' Inglaterra volen elegir diputat á una senyora.

No l' hi faltarán electors, sobre tot si sab manejlar lo vano.

Turquia é Inglaterra.

Turquia demana caritat: á Inglaterra se l' hi conmou lo cor, se fica la mà á la butxaca 's tréu un quartó senzill, lo dona al pobre y exclama:

—Tórra 'm un quartó y mitj.

Inglaterra es sempre aixís.

Troba á una nació famélica; l' hi dona un aglá y exclama:

—Are vosté, donguim un roure.

La *Epoca* ha emprés una campanya contra la empleomania.

Se comprén.

Are l' *Epoca* menja, y no vol á ningú que l' hi fassa denteta.

Una gran medida:

Lo director de Caballería ha disposat que en cada regiment hi haja de aquí en avant 20 caballs de mènys y 30 homes de més.

Bravíssimo!

Fins que organisem regiments en que 's soldats vajan á coll y bé 'ls uns dels altres no podrém competí ab los prussians.

Paraulas de un periódich de Huesca:

«Lo partit conservador anirà á las urnas com un sol home.»

Vajin calculant.

En tota la província no hi ha més que un conservador.

Lo govern ha autorisat la publicació de un periódich satírich *«La Filoxera»*.

Un periódich satírich que si fá l' oposició al govern, ja està servit.

La *Filoxera* de Málaga 'l govern no l' acaba; pero la *Filoxera*, periódich, no dura quatre dies.

S' ha concedit autorisació á la vila de Onda (València) per establir una comunitat de carmelitas descalços.

¡Descalços! ¿Ho senten?

Al principi sense mitjas ni calsat; pero no tingan por; d' aquí á un quan temps ja s' haurán posat las botas.

DON CÁRLOS EN GLOBO.

Per veurer sos castells, que tothom sap que 's feu en l' aire y d' ells n' hi té ja prou, Don Carlos vá pujá en un globo nou tan brut y plé de fum com lo seu cap...

Dihuen que fou que no tenint ni un nap y no cobrant tampoch dels carlins sou volgué á sos acreedors amagá l' ou...

Cosas dihuen també que 'm quedo al pap. Se fia en la barquilla al fi y —Bon vent y barca nova! crida al punt la gent,

lo globo puja; en Carlos té un esglay, y agrahit queda 'l públich de París, que ans de volar Don Carlos, l' infelís no havia vist als ases volar may.

M. M. Y F.

Un quadro de género:

Se presentan los comissionats d' apremis á un pis, per cobrar l' impost del gas.

Lo senyor desde 'l despaig:

—Que passin.

Entran los comissionats.

—¿Que se 'ls oferia?

—Venim á cobrar lo trimestre del impost.

Lo senyor, girantse ab vèu estentórea:

—Ton, porta 'l bastó.

Los comissionats d' apremis grochs com la cara, giran grups y s' escapuleixen.

*

Explicació:

Lo senyor que demanava 'l bastó, no 'l volia pas per tréure's los comissionats del davant.

Es un pobre senyor que pateix de gota, y 'l demanava per anar-se'n á la caixa y pagarlos lo recipro.

Una mare al seu fill:

—Joanet! l' hi crida ab vèu baixa.

En Joanet se la mira sense tornarli resposta.

La mare torna á cridar-lo, y ell respon.

—No m' havias sentit la primera vegada?

—Si senyora.

—Y donchs perque no has respot.

—Jo l' hi diré: com que m' ha cridat ab vèu

tan baixa, m' hi cregut que no volia que la sentís.

Si en las próximas eleccions de diputats provincials continua fent lo mateix temps que are, podrá ser que no vaja cap elector á votar.

Y 'l govern, no obstant, podrá dir:

—Hi ha hagut calor en aquestas eleccions.

A un capellá l' hi preguntavan:

—¿Ja fá limosna als pobres?

Y ell responia:

—Es impossible.

—¿Perqué?

—Perque ab una má tiro benediccions, ab l' altre má recullo lo que 'm donan, de manera que per fer limosna 'm falta una tercera má.

A Madrid roban un relletje; hi ha un tumulte, y un senyor que se las pagava de molt es pavilat exclama:

—Jo no sé com no tenen més cuidado ab lo relletje: que 'm vingan á robá 'l meu.

Del dit al fet: se posa la má á la butxaca de l' ermilla, y 's troba que la cadena l' hi penjava.

Que vajin á robarli l' seu, está clar. Com habian de robarli, si ja no 'l tenia!

Alguns constitucionals prenen part en las próximas eleccions; molts altres no.

—Aixís van ells, tant units, que dona gust!

La llàstima es que las eleccions sigan pèl Setembre.

Pèl Desembre haurian anat millor, y en cas de triunfo haurian pogut celebrarlo junt ab la festa del seu Sant.

—Saben quin dia fan la festa 'ls pobrissons?

Lo dia que posan llufas.

Y dura la qüestió del gas, y are més forta que may.

Nada: 's véu qu' en la qüestió del gas, encara no estém gas... tats.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinalles dignas d' insertarse 'ls ciutadans J. Meisren, C. Loñip, Trill, Moratilla, Còmic d' Horta, Pau Sala, Jenani, Tinito, y Jaumet.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen com y tampoch lo que envian los ciutadans: Poch y Molt, Quatre mataronesos, J. Arderiu, Almina, Tapa Tupins, Misericòrdia Fam y C. A., Vi del Priorat, Trencalòs, Marianet, Senespleda, Pierra et Neron, Samarrataire, Descamisat, J. Rosselló, J. Conde, Musola, J. Coll, Poeta de Arenys de munt, S. Merce, O. Policarpio, J. Obrador G., Fart de l' isla y A. Amorós.

Ciutatà Hermosilla: Hi anirà l' quadrat.—Trill: Arreglada podrà insertarse la poesia.—J. Tevlac y Otam: Insertarem la sinonimia.—Noy de la Celestina: lo fet es bastant fosch.—Joan y Joseph Teixidó: La cesa no té importància: de lo del Económico se 'n ocuparà la «Gaceta de Cataluña».—J. Vidal: Sentim no tenir prou espai pera consagrar al distint tot lo que 's mereixia: no podem dir mes de lo qu' hem dit.—J. Grau: Tots los fets que 'ns conta 'ls sabiam; pero se necessitan punts concrets y provas per ferlos públics.—Calongi: Té poca importància.—Nervi: Aprofitat lo xiste final qu' es lo millor.—Pau Sala: Hi anirán las sinonimias y la mudansa.—Mèratlla: Idem lo de vosté.—C. Loñip: Publicarem lo trencalòs.—Titella y C. A.: Idem lo de vosté y 'l gira-cervells.—Noy maco: Idem lo seu.—Angel Prim: Hi anirà l' geroglífich.—G. Badana: No siga impatient: hi anirà l' quanto.—Salentí: L' epígrama arreglat podrá insertarse.

SOLUCIONS.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—Paula.
2. ID. 2.—Emilia.
3. ENDEVINALLA.—Estisoras.
4. MUDANSA.—Fel, cel, mel, pel.
5. CONVERSA.—Ramon.
6. TRENCALÒS.—Cánovas del Castillo.
7. CUADRAT DE PARAULAS.

P O M A
O L O T
M O N A
A T A C

8. GEROGLÍFICH.—Ab companys estranys no prenguis banys.

Han endavimat totes 8 solucions los ciutadans Jenani y Trencalòs; n' han endavinatadas 7, Titella y C. A., 6, Vi del Priorat, Gandul, Pau Sala, y Misericòrdia, Fam y C. A., 5, Tapa Tupins, Almina, J. Leonart y J. Arderiu; y 4 no més Cuatre mataronesos, C. Loñip y Saseñrich.

XARADAS

I.

*Hu dos, sort vareig tení
en casarme ab una tot,
me sembla un tarot-tarot
iy fill! me fá consumí!
Ja déu fer la quart girat
que so casat ab l' Engracia
y á saber tanta desgracia
no m' hauria pas trompat.
Te fatxa prima segona
es petita, geperuda,
manca, coixa, tartamuda
y tres quatre, es molt bufona.*

COMICH D' HORTA.

II.

*D. Hu tres es adrogué
y ven una dos molt bona;
pero 'm diu la meva dona
que 'ls total no valen ré.*

PAU SOLA.

SINONIMIA.

*Vinguda de Santa tot
la tot me vá dir ahí
ab tot que si, ¿y vols venir?
me digué, hi ha molt que tot.*

ESTEVE FUSTÉ.

MUDANSA.

*Seta la tot lo meu gat
ja fá bon rato que tot;
aixó no es tot qu' es vritat
puig que la tot li ha pegat
perque li ha trencat un got.*

ESTEVE FUSTÉ.

*Tinch grans y no soch persona
tinch creu y no soch diner
cadena tinch, sempre bona;*

soch molt amant de la dona;
veyas lector que puch ser.

TRILL.

ESCALAS.

. a .
. a .
. a .
. a .
. a .
. a .
. a .

Sustituir los punts ab lletras de manera que llegit vertical y horizontalment tingan significació.

TURURUT VIOLA.

TRENCA-CLOSCAS.

ANDORRA.—OLOT.—SABADELL.—SANS.—ORBI.—LÀMINA.—NIU.

Colocar aquests noms en columna de medo que las primeras lletras digan lo nom d' un poble de Catalunya.

F. FEDERAL.

GEROGLÍFICH.

P P P P P
K. D. O K
P P P P P
K I P
IX
P P P P P
K D E E

PAU GRI-PAU.

ANUNCIS.

LA GACETA DE CATALUÑA.

Periódico diario que se publica mañana y tarde.

ÓRGANO DE LA DEMOCRACIA.

6 reales al mes en Barcelona.

24 reales trimestre fuera.

Se admiten suscripciones y anuncios en la Administración Rambla de Sta. Mónica, 4, tienda y en la librería de Lopez, Rambla del Centro, 20.

MEDICAMENTS DEL DR. WOOM

(NORT-AMERICÀ.)

AIXAROP

ANTIDIARREICH Y ESTOMACAL.

Cura radicalment tota classe de diarrea, catarro del estomach é intestinos, cólich nervios, dolor de estomach y de ventre, vomits y pujos.

Aixarop-Lactifich.

PER AUMENTAR LA SECRECIÓ DE LA LLET.

DE GRAN INTERÈS PER LAS MARES Y DIDAS.

Aquest aixarop te la propietat d' aumentar la cantitat y calidad de la llet, y desperta la gana tant en los noys com en las mares ó didas que 'ls prenen; 'ls cura també la diarrea, 'ls vomits, 'ls cuchs y lo catarro.

BARCELONA

Unich dipòsit: Carrer Petritxol, 2, botiga.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

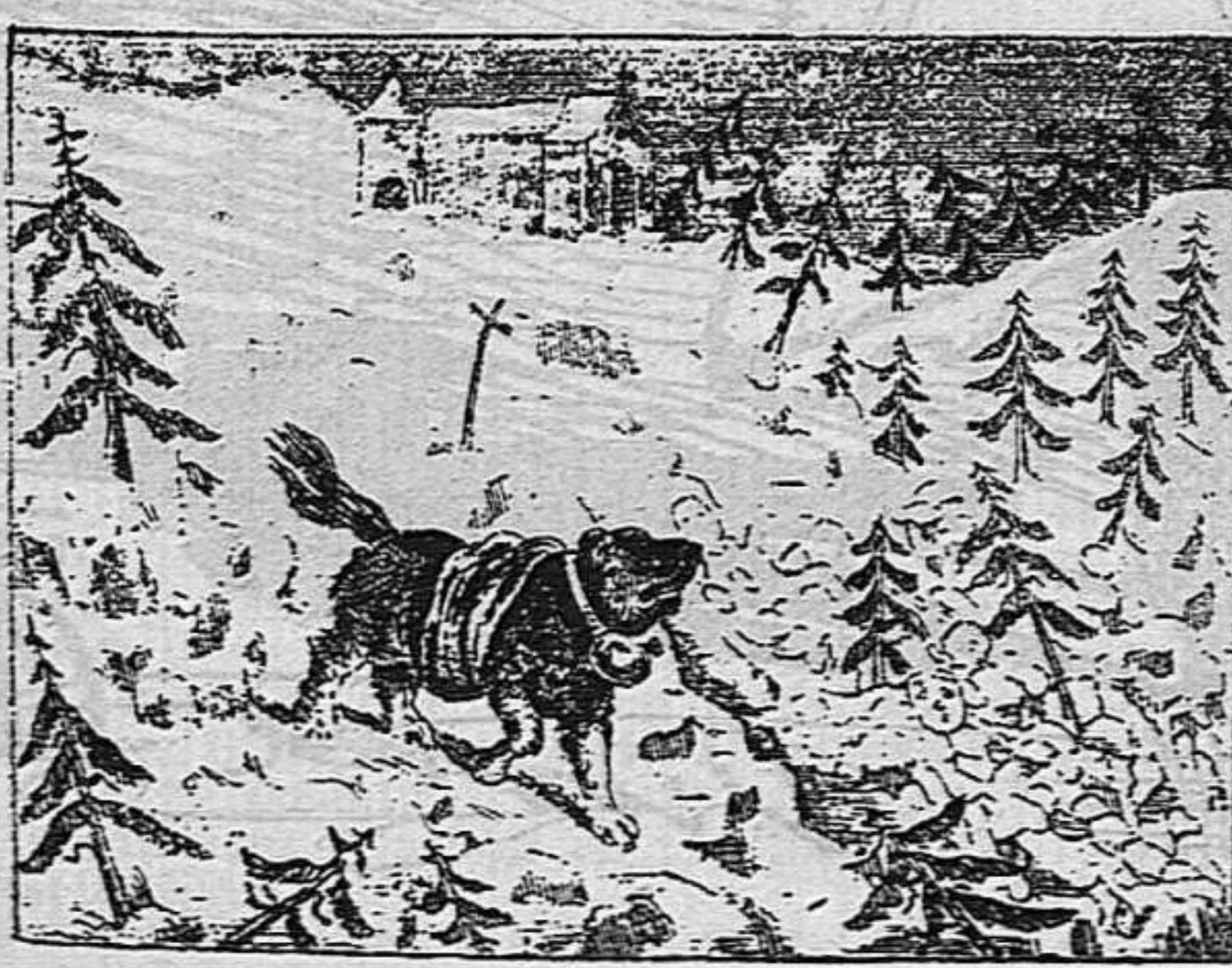
Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatre, 21 y 23.

ENTRETENIMENTS.—LO QUE 'S VEU Y LO QUE NO 'S VEU.

Lo gos del convent de Sant Bernard.

Aquí teniu al lleó.

Un gos que d'ú l' dinar.

Busquin al viatger estraviat.

¿Ahont es lo domador?

¿Ahont te l' amo?

L'AYGUA DE MONCADA.

Fins que arribi à ca la Ciutat y s' en duga à aquells que brindar, tindrem la boca seca.

